

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militarivm Ordinvm Origines, Statvta, Symbola, Et Insignia, Iconibus, additis genuinis

Mennens, Frans

Maceratae, 1623

Militia Ordinis Draconici in Germania & Hungaria, Tusini in Bohemia,
Disciplinarum in Austria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10718

tis & amicitia simulachrum, indiuiduamque pro patria defensione Societatem denotari. Talis autem baltheo exornata visuntur gentilia Lusitanorum arma, quae quadripartita regni Hierosolymitani, Cypri, Armeniae, & Lusigniana familiae insignibus interstincta esse alibi docuimus. Vide Stephanum Lusignianum, qui 67. familiarum est stirpe Lusigniana descendendum, genealogiam concinnauit.

Insignia
Lusignia-
norum.

Annos sup-
putandi
mos.

a 1358.
b 1485.

Ordo Equi-
tū velum
ba & col-
lare.

Ordo mili-
tum Ratio-
nis.

ORDO MILITARIS Columbae & Rationis apud Castellanos.

IOannes I. Castellae Rex, quo auctore apud Hispanos supputandi ratio, (eam quam *Eram Domini*, aut *Eram Caesaris* ab Octauiani Augusti aetate, tum in historia, actionum, formulis, atque priscis conuentuum ecclesiasticorum actis, tum priuatum in sermone familiari dicere consueuerunt) Anno salutis 1383. antiquata est, atque ad Christi ortum reuocata, quod paulo ante fecerant a Valentini. Non multo post imitati sunt b Lusitani exemplo aliarum prouinciarum, uti Iustiniani Imp. aetate, Dionysius Abbas Romanus, sublati alijs supputandi rationibus excogitasse primus atque inuexisse in Remp. Christianam memoratur. Is, inquam, Ioannes paulo ante vitae finem anno 1390. Insigne equestre excogitabat, Columbae effigiem ex aureo torquae radijs solaribus distincto, pendentem, nobilibus, aulicisque proceribus ad praecelara facinora Henrici II. aui exemplo, honoris specie obiecta, incitamentum. Cuius generis plura collaria Segobiae ipso D. Iacobi festo die, in urbis templo maiori solenni ritu ex altari arripiens, inter Equites distribuit simul & librum constitutionum, quibus singuli adstrati essent, exhibuit.

Insuper & aliud honoris insigne, cui *Rationis* nomen dedit, armigeris

& minoris notae nobilibus, qui in hastiludijs, alijsque bellicis exercitijs strenue sese gessissent, certa hinc gloriae reportandae ex re fortiter gesta, hinc beneuolentiae, gratiae ac munificentiae a Principe consequendae spe, promerendum proposuerat. Verum morte eius intempesta, quae in eundem annum incidit, ut Ioannes Mariana lib. 18. cap. 13. & Hier. Romanus lib. 7. de Rep. tradunt, res priusquam stabiliretur, euanuit.

MILITIA ORDINIS Draconici in Germania & Hungaria, Tusni in Bohe- mia, Disciplinaryum in Au- stria.

Post Carolum Magnum, qui imperium occidentale maxima nominis Christiani gloria restaurauit, & in Regum Franciae familia primo fundatum, ad Germanos, atque aded Saxones, quod a Regibus Francorum originem ducerent, transtulit. id rursus Lucoburgij summa virtute Principes, per domesticas calamitates debilitatum, erexerunt pristinaeque maiestatis reddiderunt: Henricus nempe VII. & eius nepos Carolus IV. aureae bullae conditor, Caroliq; filij Vuenceslaus & Sigism. qui omnes magni nominis Imperatores sceptro potiti. Quorum posterior Sigism. adeo studiosus fuisse legitur magnitudinis Christianae, ut non solum plusquam vicies collaris signis cum barbaris pugnauerit gloriosissimosq; de hoste triumphos reportarit, sed & zelo & hortatu eius duo oecumenica consilia vnum Constantiae, alterum Basileae, extirpando schismati & heresi valide orbem Christianum praesertim Hungariam & Bohemiam concutienti, celebrata sint. Itaque ut Christiana sacra contra infideles commodius tueretur, ac propagaret, erexit ordinem militum Draconicorum, quos insigni Draconis deuicti & praecipitati decorauit, testandae extirpationi

Insignia
Equitum
Draconi-
cerum.

Cap. 22.

pationi periculosissimi totius terrarum orbis monstri, schismatis scilicet, & hæreseos. Cuius ordinis etsi rara apud historicos fiat mentio, Petrus tamen Belojus Præses Tolosanus in originibus suis militaribus testatur se vidisse, diploma anni 1433. quo Basilius Colalba, Marchio Anconæ in collegium ordinis Draconici hæcce verbis coopratur; *Te quem manu propria militia cingulo, & societatis nostra Draconica, ac stola, seu amprisa charissimi fratris nostri Regis Aragonia insigniuimus &c.* Refert & Hieronymus Romanus ex historia Hispanica Regis Iannis, tempore Sigismundi, & Alberti Imp. floruisse in Germania tres insignes ordines Equestres, nec non Moysem Didacum de Valera Hispanum, probatæ fortitudinis Equitem ab eodem Alberto, tribus militiæ insignibus fuisse condecoratum; *Draconico* nempe. tamquam à Rege Hungariæ; *Tusino*, vt à Rege Bo-

hemix; & collari *Disciplinarum* aquila candida (quæ & Polonorum Regum in campo rubeo tessera est) exornato, vt à Duce Austriæ. In Rebus Hungariæ (cuius regni habenas inuictissimus Imperator Matthias hodie moderatur) fit mentio Equitum Hungaricorum, quibus pro insigni erat *Cruz* viridis, in habitu, seu chlamyde coccinei coloris. Quem quidem ordinem ante annos ferme ducentos contra Turcas Hungariæ finibus incumbentes institutum memorat Hieronymus Megiserus Com. Pal. & Archiducis Austriæ Historiographus in suo, quem de Triplici Equitum genere, scripsit tractatu, Hungaricorum autem Equitum *Crucis* insignia, vt & Templariorum *S. Catharinæ*, *S. Stephani*, *S. Mariæ de Monte Carmelo*, & *S. Lazari*, Auistorumq; aliorumque, gemina forma in fronte huius operis delineata omnium oculis exhibemus.

Equites Tusinū in Bohemia. Ordo Disciplinarum in Austria moderatur) fit mentio Equitum Hungaricorum, quibus pro insigni erat Cruz viridis, in habitu, seu chlamyde coccinei coloris. Quem quidem ordinem ante annos ferme ducentos contra Turcas Hungariæ finibus incumbentes institutum memorat Hieronymus Megiserus Com. Pal. & Archiducis Austriæ Historiographus in suo, quem de Triplici Equitum genere, scripsit tractatu, Hungaricorum autem Equitum Crucis insignia, vt & Templariorum S. Catharinæ, S. Stephani, S. Mariæ de Monte Carmelo, & S. Lazari, Auistorumq; aliorumque, gemina forma in fronte huius operis delineata omnium oculis exhibemus.

ORDINES